

Artikel havde i høj Grad irriteret ham; han havde set, at i denne Artikel opfordredes Tjenestemændene i alle Etaterne til at slutte sig sammen til en Centralorganisation for derved at skaffe sig større Indflydelse. Og saa var der ogsaa en saalydende Bemærkning: „Vi er mange og kan stemme ved Valgene“. Særlig denne Bemærkning syntes i høj Grad at have forarget det ærede Medlem fra Kolding, og det gav ham Anledning til at fremsætte en Trussel, idet han henviste til, at Tryk avler Modtryk, og forklarede det saaledes, at de andre Samfundsklasser nu kunde slutte sig sammen for at holde Funktionærernes Krav nede. Man ser altsaa, at den Omstændighed, at Funktionærerne slutter sig sammen for at varetage deres Interesser ligesom andre Mennesker — at de rejser Krav om ikke at blive overbebyrdede med Arbejde og om, at de daarligst stillede faar et Lønningstillæg, som de kan være tjente med, og saa at de kan leve af det —, møder saa skarp Modstand, at der endogsaa rejses Opfordring til de andre Samfundsklasser om at slutte sig sammen for at holde disse Krav nede. Men den samme Mand, der kommer med disse Trusler, stod umiddelbart i Forvejen og udtalte sin Glæde over, at man nu endelig syntes at ville tænke paa Præsterne og give dem en Lønforhøjelse. Naar man ser dette, forekommer det mig, at det stiller hans Udtalelser i en Belysning, der ikke er flatterende for ham selv, thi vel er der en Del af Præsterne, som kunde trænge til Lønforhøjelse, men det er sikkert, at en Del af dem, mod hvem det ærede Medlem rettede sine Trusler, og dem, som han opfordrede til at øve Modtryk imod, i langt højere Grad trænger til at faa deres Kaar forbedrede end Præstestanden, hvortil det ærede Medlem hører.

Det ærede Medlem (Laursen) sagde saa, at der var nok, som søgte Ansættelse i Statens Tjeneste, og derfor var der ingen Anledning til at give dem bedre Kaar, det maa jo være Meningen med den Udtalelse. Det er en Udtalelse, som er ægte kapitalistisk; de mest sneverhjertede og brutale Arbejdsgivere anvender Udtalelser af denne Art og siger, at saa længe de kan faa Arbejdere nok til den Løn, de giver, er der ingen Grund til at forhøje Lønnen eller at forbedre Arbejdsforholdene. Kan de ikke faa indenlandske Arbejdere til den Løn, de vil give, søger de at skaffe sig Arbejdskraft ved at tage udenlandske Arbejdere. Det er jo ret almindeligt i Øjeblikket, at man f. Eks. anvender polske Arbejdere, fordi man ikke vil betale den

Løn, som er nødvendig for at faa danske Arbejdere. At danske Arbejdere samtidig gaar arbejdsløse og ikke er i Stand til at faa Fortjeneste, saa at de kan ernære deres Familier, bryder den Slags Folk sig ikke om, og at der paa forskellig Vis paadrages Samfundet Udgifter ved disse udenlandske Arbejdere, angaar naturligvis heller ikke dem, naar blot de faar Arbejdskraft paa den billigst mulige Maade. Forleden Dag havde jeg Lejlighed til at se, at der alene paa Lolland-Falster er anvendt et Beløb paa 23,608 Kr. til Hjemsendelse af udenlandske Arbejdere, mest Polakker. Det er en Udgift, Samfundet faar, fordi de paagældende Arbejdsgivere vil have billig Arbejdskraft, og de lønner denne Arbejdskraft saaledes, at det offentlige endogsaa maa hjemsende disse Mennesker, for at de ikke skal blive her i Landet og falde Samfundet til Byrde. Dersom Staten vilde følge disse slette Arbejdsgiveres Eksempel, kunde den følge den Anvisning, det ærede Medlem kom med, og undlade at forhøje Arbejdslønnen og forbedre disse Menneskers Kaar, indtil det viste sig umuligt at skaffe Arbejdskraft. Jeg tror imidlertid ikke, det er den Vej, man skulde anvise Staten at gaa.

Derimod hørte jeg ikke fra nogen af dem af Regeringspartiets Talere, der hidtil har haft Ordet, nogen som helst Bemærkning i Anledning af, at Militarismen, der i Forvejen er saa rundeligt betænkt med Bevillinger, har anvendt Penge, som ikke er bevilgede, og ikke har kunnet nøjes med, hvad der er tilstaaet; f. Eks. har man uden Bevilling anvendt Penge til Ansættelse af Løjtnanter paa Trods af Hærlovens Bestemmelser, hvorefter Kornetter ikke kan ansættes før efter en bestemt Tjenestetid. Dette har jeg som sagt ikke hørt, at der er blevet rejst Indvending imod fra Regeringspartiets Side, og dog synes jeg, der havde været Grund til det, idet man ikke blot har anvendt Penge, man ikke har Bevilling til, men man har ikke en Gang gjort sig den Ulejlighed at søge Bevilling. Den Maade, hvorpaa de militære Institutioner herhjemme er blevet favoriseret i de senere Aar, har gjort, at de har rejst Hovedet i en betænkelig Grad og er blevet overmodige, og det er vel ogsaa Grunden til de Overgreb, som blandt andet det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) forleden Dag omtalte. Han omtalte blandt andet den saakaldte Rekrutaffære i Aalborg, og hvorledes man havde behandlet Soldater, der havde været indkaldt til Efteraarsmanøvre, særlig herovre paa Sjælland.